

Vlaams
Parlement

vergadering **C133 – LEE19**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 9 februari 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de relatie tussen ruimtelijke planning en economische ontwikkeling - 1037 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over intergewestelijk overleg voor de aanleg van nieuwe industriezones - 938 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de procedure tot schadevergoeding bij planschade - 964 (2010-2011)	7
Vraag om uitleg van de heer Lode Ceysens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over vorderingen in het dossier van de as-buittatsten - 986 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Mercedes Van Volcem tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vergunning voor elektrische laadpalen - 1074 (2010-2011)	11

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de relatie tussen ruimtelijke planning en economische ontwikkeling - 1037 (2010-2011)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik zal mijn inleiding kort houden, omdat er reeds heel wat is behandeld in de voorgaande discussie.

Ik wil alleen even onderstrepen dat Vlaanderen klein is en de ruimte schaars. Tegelijkertijd willen we allemaal onze welvaart in stand houden. Ruimte om te ondernemen, in alle mogelijke betekenissen, vinden we belangrijk. Aan de andere kant zijn er natuurlijk ook nog anderen die ruimte claimen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan landbouw, natuur, wonen enzovoort.

Minister, uw antwoord op mijn volgende vragen is heel belangrijk voor heel wat mandatarissen op plaatselijk vlak. Zij hebben mij mee tot deze vragen geïnspireerd. Indien uw antwoord heel uitgebreid is, zou ik willen vragen aan de voorzitter of u het mag samenvatten, maar dat het volledige antwoord kan worden genoteerd in het verslag. Ik denk namelijk dat de betekenis van uw antwoord op sommige vragen heel relevant kan zijn.

Kunt u concreet uitleggen welke middelen respectievelijk de gewestelijke, provinciale en lokale overheden ter beschikking hebben om meer bedrijventerreinen te realiseren? U hebt uit het debat van daarnet begrepen dat deze vraag tot in het parlement toe leeft.

In het verleden is al een en ander te doen geweest rond de fameuze 5 hectareregulering. Hoe zit dat nu heel specifiek, vandaag en in de toekomst?

Gelden voor uitbreidingen van bestaande terreinen dezelfde middelen en voorwaarden als voor de aanduiding en aansnijding van nieuwe bedrijventerreinen?

Welke middelen zijn beschikbaar voor de sanering van zogenaamde brownfields?

Uw voorgangers profileerden zich ook wel eens op kwaliteit bij de aanduiding maar dan vooral ook bij de inrichting van nieuwe bedrijventerreinen. Welke inspanningen worden er op dit vlak gedaan?

Op welke manier garandeert u de agrarische sector haar 'herbevestigde' gebieden, en hoe antwoordt u op de vrees uit de agrarische sector voor interferentie tussen de Agnas-dossiers, de afbakening van agrarische en natuurlijke structuren, en de nieuwe cijfers voor bedrijvigheid?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ga ervan uit dat uw vraagstelling – want zo was dat toch uit uw inleiding af te leiden – samenhang met die herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Ik denk dat ik niet moet terugkomen op de eerste vraag, want die is reeds aan bod gekomen in heel het debat dat daarnet heeft plaatsgevonden rond de bijzondere economische knooppunten.

Wat uw vraag rond de 5 hectareregulering betreft, is het zo dat de herziening verduidelijkt dat de oppervlaktemaat dient geïnterpreteerd te worden op basis van de terreinconfiguratie en de aangetoonde behoefte dat die 5 hectare niet als een maximum moet worden beschouwd, maar dat het een grootteorde betreft. Om voor voldoende aanbod te kunnen zorgen, kunnen gemeenten in het buitengebied dus meer dan vijf hectare ontwikkelen.

Bovendien is er ruimte gecreëerd om de locatievoorwaarden bij te stellen. In de wijziging wordt voorgesteld dat, om ruimtelijke spreiding tegen te gaan, intergemeentelijke

samenwerking wordt gestimuleerd om meerdere lokale bedrijventerreinen samen te kunnen voegen op één locatie die voldoet aan de lokalisatieprincipes.

Het belangrijkste middel om uit te breiden is het ruimtelijk uitvoeringsplan zowel voor de realisatie van nieuwe bedrijventerreinen als voor het uitbreiden van de bestaande.

Wat brownfields betreft, zijn er verschillende instrumenten. Er is nood aan een faciliterend kader. De instrumenten zijn de brownfieldconvenanten, de brownfielddecreten, het besluit van de Vlaamse Regering over de bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing en de ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) met het oog op bestemmingswijzigingen. Ten slotte is er de financiële ondersteuning in functie van de verwerving en de saneringswerkzaamheden in het kader van de vernieuwing van leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten.

In uw vijfde vraag gaat het over de kwaliteit van bedrijventerreinen. Een aantal van mijn voorgangers waren ook minister van Economie en daardoor konden ze zich daarop profileren. De inrichting van de bedrijventerreinen valt immers onder de bevoegdheid van de minister van Economie. Ik kan mij dus niet op dezelfde manier profileren als mijn voorgangers die ook minister van Economie waren.

Zo kom ik tot de belangrijkste vraag, namelijk dat de Vlaamse Regering de herbevestiging heeft gedaan van de agrarische gebieden en principieel beslist dat die behoren tot de agrarische structuur op Vlaams niveau en voorbehouden blijven voor de beroepslandbouw. Vragen voor nieuwe of uitbreiding van bestaande bedrijventerreinen in herbevestigd agrarisch gebied zullen daarom altijd met terughoudendheid beoordeeld worden. In een recente omzendbrief is het afwegingskader voor gemeentelijke en provinciale planningsinitiatieven opgenomen en doorgegeven. Dat kader biedt voldoende garanties voor de landbouwbedrijven die actief zijn in dat herbevestigd agrarisch gebied. Indien een gemeente of provincie er toch voor kiest om een herbevestigd agrarisch gebied aan te snijden voor bedrijvigheid, moet worden aangetoond dat het geen betekenisvolle afbreuk doet van de ruimtelijk-functionele samenhang van het agrarisch gebied.

Bovendien vertrekken zowel het Agnas-proces als de aanduiding van de bijkomende ruimte voor bedrijvigheid van eenzelfde kader en eenzelfde ruimtebalans, namelijk die van het RSV. Hierdoor zijn de ruimteclaims ook op het hoogste schaalniveau met elkaar in overeenstemming.

Ik heb uw vragen op een drafje behandeld, maar ik denk dat hiermee de essentie behandeld is.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, dank u voor uw interessant antwoord. U hebt op de meest essentiële vragen bondig geantwoord. We moeten dit antwoord samen lezen met het verslag van de gedachtewisseling over de definitieve vaststelling van de tweede herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ruimtelijke Ordening is een complexe, maar ook interessante materie. Dat is nogmaals gebleken in het debat daarstraks.

Minister, in verband met de herbevestigde agrarische structuur, pleit ik voor grote reserves. Als je jaren aan een proces hebt gewerkt, dan is het goed dat zowel de agrarische als de natuurlijke structuur wordt gerespecteerd in heel Vlaanderen.

Beschouw mijn vraag over de kwalitatieve inrichting van bedrijventerreinen niet als kritiek, maar als een suggestie. Uw voorganger, de heer Van Mechelen, was op het einde geen minister van Economie meer. Hij werkte toen aan een handboek kwalitatief inrichten van bedrijventerreinen. Wilt u dit meenemen als suggestie?

Minister Philippe Muylers: We hebben dat afgerond.

De heer Jos De Meyer: Wilt u het ter beschikking stellen van de geïnteresseerde volksvertegenwoordigers? We zullen het met belangstelling lezen.

De voorzitter: Dat is dan afgesproken.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over intergewestelijk overleg voor de aanleg van nieuwe industriezones - 938 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: De omwonenden van gewest- of landsgrenzen worden wel eens geconfronteerd met de gevolgen van beslissingen van het buurland of -gewest. Dit dossier sleept al jaren aan. De Waalse overheid plant een industriezone in Moeskroen, net over de gewestgrens. De bewoners van aanpalende gehuchten die daar vroeg of laat mee worden geconfronteerd, stellen zich vragen en vrezen terecht voor overwaaiende hinder van die industriezone. Eerst ging het over 120 hectaren, daarna was het teruggebracht tot 70, nu is er sprake van 24 hectaren. Zal dat terrein worden volgebouwd met milieubelastende bedrijven?

Het inkleuren van het gewestplan is bijzonder belangrijk aan de andere kant van de taalgrens. Vervolgens worden keuzes gemaakt over het type bedrijven, al dan niet milieubelastend. Dit kan consequenties hebben voor de leefkwaliteit van de omwonenden.

Minister, ik was jammer genoeg niet aanwezig bij de gedachtewisseling over het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het grensoverschrijdend stedelijk netwerk Kortrijk-Rijsel-Tourcoing is belangrijk. Een aantal instanties is bezig met grensoverschrijdende problemen. Waartoe leidt dat? Welke gevolgen heeft dat? Over welke bevoegdheden beschikken de concrete overlegorganen om een inbreng te hebben bij de finale conclusies over de inplanting van industrieterreinen langs gewest- en landsgrenzen? Welke stappen zette de Vlaamse Regering reeds inzake de inplanting van het nieuwe industrieterrein in het Henegouwse Moeskroen? In welke mate spelen de besprekingen in de schoot van de Eurometropool – waar belangrijke politici als de heer Demotte en De Clerck in zitten –, het samenwerkingsverband tussen Vlaanderen, Wallonië en Frankrijk een beslissende rol in dit dossier?

Ik heb deze vraag jaren geleden ook al gesteld, ook over de Leie. Ik hoop dat de overlegorganen meer doen dan erover praten, en het beleid in de ene of de andere richting proberen te sturen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijn antwoord gaat over meer dan de industriezone in Moeskroen. Ik begin met de inspraakmogelijkheid van de burger. Voor de burger is er geen verschil tussen Vlaanderen en Wallonië, Nederland en Frankrijk. De burger heeft dezelfde inspraakmogelijkheden als in Vlaanderen. Een inwoner van Vlaanderen, die vindt dat hij belanghebbende is bij een Waals ruimtelijk plan, kan van dezelfde inspraakprocedures gebruikmaken als een inwoner van Wallonië.

Voor een mogelijke milieu-impact, wat geregeld is in een Europese richtlijn, bestaat een gelijkaardige wettelijke verplichting, ook in Nederland en Frankrijk. Het is evenwel niet evident om van deze wettelijke mogelijkheden gebruik te maken, omdat een plan vaak enkel wordt gecommuniceerd binnen het eigen grondgebied en in de eigen taal. Dit probleem trachten wij met de verschillende betrokken overheden bilateraal uit te klaren. Ook geldt er voor de verschillende overheden een adviesverplichting, die verschilt van dossier tot dossier. Ook daarover moeten structurele afspraken worden gemaakt.

Voor de verschillende lands- en gewestgrenzen wil ik de meest werkbare oplossingen opsommen. Voor het grensgebied van Vlaanderen en Nederland zijn deze afspraken het verst

gevorderd. In de schoot van de Benelux-samenwerking is hiervoor een systeem van grensoverschrijdende planconsultatie uitgewerkt waarbij regels zijn afgesproken om ruimtelijke plannen duidelijk over de grens te communiceren en buitenlandse overheden uit te nodigen tijdens de inspraak. Tussen Vlaanderen en Nederland loopt dat heel goed.

Voor de Noord-Franse grensregio hebben we twee initiatieven. Ten eerste is er een Vlaams Interbestuurlijk Coördinerend Overleg Ruimtelijke Ordening (VICORO) opgericht. Dat is een intern Vlaams ambtelijk overlegorgaan waarbij het de bedoeling is dat er een samenwerking is binnen de regio tussen gewest, provincie en gemeente om op die manier de reacties voor te bereiden op Waalse of buitenlandse plannen die voor inspraak worden aangeboden. Zo wordt coördinerend gewerkt op Vlaams vlak. Het is belangrijk dat als je advies wilt geven aan Frankrijk of aan Wallonië, Vlaanderen daarin coördinatie voert. Dat gebeurt dus bij VICORO.

Dan is er de volgende stap die u naar voren brengt, het overleg tussen de Noord-Franse en Waalse partners, waarbij de Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai in een informatie-doorstroming voorziet. Die komt stilaan op gang. Zo is er een overleg geweest op 14 januari waarop afspraken zijn gemaakt voor een goede informatie-uitwisseling over de gewest- en staatsgrenzen heen, binnen het volledige gebied van de Eurometropool. Op deze manier wordt er systematisch informatie verschaft over belangrijke stedenbouwkundige projecten en wijzigingen van planningsdocumenten. Verder worden de partners aangemoedigd om tijdens overlegprocedures de Eurometropool te raadplegen, en waar mogelijk, een gezamenlijk standpunt op te maken. Deze afspraken zijn het gevolg van de vragen die rezen in het kader van het dossier Marhem-Tombroek in Moeskroen. Ik kom hier straks nog op terug.

Voor de rest van de grensregio met Wallonië en met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bestaan vandaag nog geen geformaliseerde overlegorganen. U weet wellicht dat dit een van mijn streefdoelen is, zoals in mijn beleidsbrief staat. Ik heb mijn collega's van Brussel en Wallonië uitgenodigd voor een gesprek. Ik heb er een brief over geschreven in het begin van het jaar. Toevallig heb ik gisteren een positief antwoord gekregen van Wallonië dat ingaat op ons voorstel om een structureel overleg op te starten en dat te formaliseren. Van Brussel heb ik nog geen antwoord gekregen. Ik houd me dus voor om dat overleg op te starten.

Ik kom nog even terug op het dossier Marhem-Tombroek in Moeskroen. Op vraag van het schepencollege van de stad Kortrijk werd een informatievergadering georganiseerd door de Eurometropool. Dat is ook de bedoeling van de Eurometropool. Er werd een toelichting gegeven door de intercommunale. Op deze vergadering bleek dat er tot op heden geen formele beslissende procedure tot wijziging van het gewestplan werd opgestart. Er werd afgesproken dat zodra deze plannen in de officiële consultatieprocedure komen, dit aan de aangrenzende Vlaamse gemeenten zal worden gecommuniceerd. Dan is het de bedoeling dat wij in Vlaanderen met VICORO proberen een gecoördineerd advies te bezorgen aan de Waalse overheid. Wat dat betreft, kunt u gerust zijn. Er is nu een procedure.

Het nut van de Eurometropool is heel specifiek met dit dossier bewezen. Ten slotte wil ik vermelden dat er in de Eurometropool ook stappen zijn gezet om tot een structurele staats- en gewestgrensoverschrijdende consultatie van plannen te komen. Het is dus in de plooi aan het vallen. Het is in het begin van dit jaar in een stroomversnelling gekomen, wat een goede zaak is.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is het bewijs dat de diensten van de Vlaamse Gemeenschap deze zaak opvolgen en stilaan tot concrete resultaten komen.

Ik heb een aanvullende vraag. Misschien is het al behandeld in de vorige vraag. Is het de bedoeling om dat grensoverschrijdend stedelijk gebied effectief te realiseren? Het is er vandaag nog niet. Dat zou misschien een deel van het kader geven om veel ongerustheden op

lange termijn weg te werken. Hoe staat het daarmee? Wordt vroeg of laat die procedure opgestart?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik kan daar niet onmiddellijk een aanvullend antwoord op geven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de procedure tot schadevergoeding bij planschade - 964 (2010-2011)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, bij de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen kan planschade ontstaan. In deze gevallen kan een bouw- of verkavelingsverbod aanleiding geven tot een beperkte schadevergoeding, planschadevergoeding genaamd.

Deze planschadevergoeding wordt toegekend als een perceel niet meer in aanmerking komt voor een vergunning om te bouwen of te verkavelen, terwijl het de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat definitieve ruimtelijke uitvoeringsplan wel in aanmerking kwam voor een vergunning om te bouwen of te verkavelen.

Deze vergoeding krijgt men echter niet automatisch. Hiervoor is er altijd een procedure vereist die door de planschadelijdende partij aanhangig moet worden gemaakt voor de rechtbank van eerste aanleg. Deze procedure en reglementering zijn vrij complex. De decreetgever voorzag immers in een grote reeks uitzonderingen.

Minister, in antwoord op mijn schriftelijke vraag van 4 november 2010 vernamen we van u dat er tot op heden een duizendtal gerechtelijke procedures werden opgestart met het oog op het vergoeden van planschade. Slechts in een 100-tal zaken werden uiteindelijk ook schadevergoedingen, goed voor een totaalbedrag van 18 miljoen euro, uitbetaald.

Minister, u kondigde ook aan dat onderzocht werd of de huidige gecompliceerde gerechtelijke procedure niet vervangen kan worden door een eenvoudiger administratieve procedure naar analogie met de regeling voor de bestemmingswijzigingscompensatie. Welke stappen werden in tussentijd reeds ondernomen om deze procedure te vereenvoudigen? Kunt u al iets meer zeggen over hoe deze procedure er mogelijk zal uitzien? Tegen wanneer hoopt u deze aanpassing door te voeren? Op welke wijze zal de rechtszekerheid voor de aanvrager gegarandeerd blijven?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: In mijn beleidsbrief heb ik een onderzoek ingeschreven naar de mogelijkheid om de gerechtelijke procedure tot het verkrijgen van planschade te vervangen door een administratieve procedure.

Binnen het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) is een werkgroep samengesteld die zich daarover buigt. Zij gaan na wat er vandaag bestaat in de bestemmingswijzigingscompensatie die wordt aangevraagd bij de Vlaamse Landmaatschappij en bij de schade die volgt voor aanduiding van duinengebied bij LNE. Ze kijken in welke mate het beoordelingskader bij die twee nuttig is voor het geval van planschadevergoeding.

We moeten ook kijken naar de gevolgen van een eventuele omschakeling naar een administratieve procedure voor planschadevergoeding. Die moeten worden geëvalueerd op het vlak van inzet van personeel en middelen.

Hoe de administratieve procedure voor planschade er uiteindelijk zal uitzien, zal afhangen van de resultaten van het onderzoek. Ik verwacht een advies. Ik veronderstel dat RWO daar met bekwame spoed aan werkt.

De procedure moet transparant zijn voor de burger, werkbaar voor de administratie en verdedigbaar vanuit budgettair oogpunt. Het spreekt voor zich dat het behoud of het verhogen van de rechtszekerheid van de burgers centraal staat. De burger die het daar niet eens mee is, moet de mogelijkheid krijgen om beroep aan te tekenen bij de Raad van State.

Het installeren van een administratieve procedure voor planschade maakt een decretale wijziging noodzakelijk. Ik wil dat laten aanleunen bij andere initiatieven zoals het herwerken van het financieel instrumentarium in het beleidsveld Ruimtelijke Ordening. Ook het systeem van de planbaten zal worden geëvalueerd. We moeten een beter evenwicht zoeken tussen de opbrengsten van het plan en het vergoeden van de planschade. Verder wordt gestreefd naar een coherenter systeem van subsidiëring. Ook de subsidiëring moet daaraan gekoppeld worden. Het lijkt me best om dit alles geïntegreerd te benaderen. Zowel op het gebied van de planschade, de planbaten als van de subsidies streef ik ernaar om tegen het zomerreces een duidelijk beeld te kunnen geven waarna een stappenplan zal worden opgemaakt voor de verdere implementatie.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, ik kijk met grote belangstelling uit naar de verdere opvolging van dit dossier. Niemand kan iets hebben tegen vereenvoudiging. U moet er echter wel voor zorgen dat uw administratie niet tegelijk rechter en partij is. Tot slot blijft rechtszekerheid voor de burger heel belangrijk.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik wil nog een suggestie doen die eventueel door de werkgroep kan worden onderzocht. Soms heeft de overheid plannen voor onteigeningen die niet worden uitgevoerd. Men heeft dan het recht om naar de rechtbank te gaan om dit te laten vernietigen. Bestaat er geen mogelijkheid om dit automatisch vervallen te verklaren als de overheid haar plannen na tien jaar niet heeft uitgevoerd?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over vorderingen in het dossier van de as-buittattesten - 986 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, in december 2010 heb ik een actuele vraag gesteld aan minister Van den Bossche over de as-buittattesten en de integratie daarvan met de energieprestatiecertificaten. Het was niet de eerste keer dat ik haar daarover een vraag stelde. Ik had al eerder een vraag gesteld in mei 2010. Het antwoord daarop was eerder ontwijkend.

De dag dat ik die actuele vraag stelde, hadden we in de voormiddag een gedachtewisseling over de as-buittattesten naar aanleiding van de vraag van mevrouw Taeldeman over energetische aspecten en bouwvoorschriften. Ook andere collega's deden de suggestie voor een integratie. Dat staat trouwens in het regeerakkoord. Dat gaf me goede moed voor het antwoord van minister Van den Bossche dat die namiddag zou volgen. Dat antwoord was

echter ontgoochelend. Een aantal van haar uitspraken deden me trouwens de wenkbrauwen fronsen.

Minister, ik wil het hier niet uitgebreid hebben over het as-builtattest. U hebt ons beloofd dat we daarover in deze commissie nog van gedachten kunnen wisselen vooraleer het er komt. We hopen dat daar snel werk van wordt gemaakt.

Minister Van den Bossche stelde in haar antwoord op mijn vraag van 15 december 2010 dat het as-builtattest enkel is bedoeld voor nieuwbouw. Toen ik daarop reageerde, was haar non-verbale communicatie duidelijk. Ik heb 's nachts wakker gelegen van die as-builtattesten. Ik vraag me af of er nieuwe afspraken zijn gemaakt in de regering waar wij geen weet van hebben. Ik zou dan ook graag weten hoe de vork in de steel zit.

Gaat het inderdaad alleen over nieuwbouw, of weet minister Van den Bossche vandaag zelfs niet wat een as-builtattest inhoudt?

Wat de verdere uitwerking betreft, heeft minister Van den Bossche duidelijk doorverwezen naar u. Welke stappen heeft uw administratie al gezet?

Welke contacten heeft uw kabinet gehad met dat van minister Van den Bossche over het as-builtattest? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van de bepalingen uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening over het as-builtattest?

Minister, ik heb al gezegd dat we ongeduldig beginnen te worden. Wat is de timing van de figuur van het as-builtattest? Wanneer kunnen we hier met die bespreking beginnen? Ik neem immers aan dat we dat niet 's woensdags in deze commissie gaan bespreken als dat 's vrijdags op de agenda van de ministerraad staat. We moeten ter zake voortgang maken.

In het verleden is er, denk ik, ook sprake geweest van een gedifferentieerde invoering voor nieuwbouw ten opzichte van vastgoedtransacties. Kunt u daar ook iets meer over zeggen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: U hebt het zo gesteld dat ik geen andere keuze heb dan te reageren. Ik zit te wachten. U moet het verslag van 26 mei eens lezen: deze commissie ging hoorzittingen organiseren over het as-builtattest. Ik zit te wachten. U hebt het provocerend gezegd, en daardoor heb ik wat meer dan doorgaans provocerend geantwoord. Ik zal echter wat dieper ingaan op de diverse elementen.

We hebben afgesproken dat we de codex gefaseerd in werking zouden stellen. De eerste stap was de melding. We hebben daar ook het Vrijstellingenbesluit bij genomen. De volgende stap is heel duidelijk, namelijk het as-builtattest. Ik heb er zelf de antwoorden van 26 mei nog eens op nageslagen. Toen is, zoals u weet, ook gezegd dat dit helemaal niet zo evident was, omdat er sprake was van negatieve reacties van de architecten, de notarissen en andere professionelen, van de gemeenten en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

Een en ander heeft ons toen doen besluiten dat we dat uitwerken van het attest moesten herbekijken. Er is toen ook gezegd dat we dit doordacht moesten doen, opdat het as-builtattest als afzonderlijk instrument een meerwaarde zou kunnen bieden. Op 26 mei hebt u me de vraag gesteld over de operationalisering van het as-builtattest en de afstemming ervan op het attest met betrekking tot energieprestaties en binnenklimaat (EPB). Ik denk dat we die knelpunten toen allemaal heel duidelijk hebben behandeld. Ik heb toen ook gezegd van mening te zijn dat een koppeling van de beide attesten vooral voor nieuwbouwwoningen mogelijkheden biedt. Ik denk dat het dat was dat minister Van den Bossche naar voren heeft gebracht in haar antwoord op uw vraag in de plenaire vergadering. Op zich is dat niet nieuw.

Ik meende dat de conclusie van de commissie was dat het debat ten gronde zou moeten worden voortgezet in de schoot van het parlement. Daarvoor zijn er twee redenen: het gaat over decreetgevend werk, dat wordt geëvalueerd, en het overleg met het middenveld is

essentieel hierbij. Ik herinner me – ik heb het ook opgezocht – dat u uitdrukkelijk hebt gezegd dat u vooral uitkeek naar het debat dat in het parlement zou worden gevoerd, op initiatief van de commissie.

Natuurlijk heeft mijn kabinet niet stilgezeten. We zijn de afstemming van de marginale afwijkingen op de vrijgestelde handelingen, wat een goede zaak zou zijn, aan het bekijken. Ondertussen heb ik, zoals reeds gezegd, het uitvoeringsbesluit in kwestie grondig aangepast en vereenvoudigd. Nu zijn we aan het bekijken of we de categorieën van werken die vrijgesteld zijn van vergunning, in het begrip ‘marginale afwijking’ kunnen incorporeren.

Vorig jaar nog heb ik in mijn contacten met de VVSG aangedrongen op een standpunt van deze organisatie over de as-buitlegging en de as-builtattesten. Ik verwacht eerstdaags het formele advies van de VVSG. Ik stel voor dat ik het dan overmaak aan de voorzitter van deze commissie, zodat hij het kan overmaken aan de leden. Misschien is dat dan het goede ogenblik om, op basis van dat advies, de standpunten in deze commissie te laten toelichten, maar ook om andere betrokkenen, zoals de notarissen, de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed (SARO), de architecten, het Vlaams Energieagentschap (VEA) en de inspectie te horen. Op basis van de conclusies van dit debat kunnen we dat instrument vormgeven, in overleg met deze commissie en het parlement.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, ik voel me in deze zaak aan het lijntje gehouden als parlements lid. Ten eerste wil ik heel duidelijk stellen dat minister Van den Bossche heeft geantwoord op mijn actuele vraag dat het enkel ging over nieuwbouw. Ik stel voor dat u onderling eens bekijkt hoe de vork in de steel zit.

We hebben hier destijds inderdaad een aantal belangengroepen gehoord over de as-builtattesten, in het kader van de codex. We hebben gezegd dat we dit zouden voortzetten met betrekking tot de as-builtattesten. Uw verwijzing klopt: we zouden inderdaad naar het parlement komen om voort te discussiëren. Binnen de meerderheid hebben we ook al een paar keer gezegd dat daar werk van moest worden gemaakt. Ons werd toen gezegd dat dit zou worden afgestemd met het kabinet en dan hier zou worden voorgelegd. Vandaag wordt de bal teruggekaatst. U stelt dat we dat zelf hadden moeten doen. Sorry, maar dat antwoord van u vind ik zeer ontgoochelend.

De voorzitter: Voor we het debat hier aangaan, moeten we een document hebben waarover we dat debat kunnen voeren. Ofwel komt dat van het kabinet, ofwel is dat het VVSG-standpunt. Als we hier een debat zonder teksten gaan voeren over de vraag hoe zo’n as-builtattest er zou kunnen uitzien, dan vrees ik dat dit wat in het ijle blijft.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, net daarom heeft een collega uit de meerderheid me gevraagd om geduld te oefenen, omdat dit eerst zou worden afgestemd met het kabinet. Sorry, maar ik vind het niet correct dat men nu zegt dat de schuld bij ons ligt, want dat we dat zelf hadden moeten initiëren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mea culpa. Wat de heer Ceyskens zegt, klopt. We hadden gedacht dat we op basis van een document aan de slag zouden kunnen gaan. Minister, ik neem aan dat er een basistekst is waarover u een reflectie van de VVSG hebt gevraagd. Misschien is het goed dat we met die tekst of het advies erop aan de slag gaan.

Minister Philippe Muylers: Ik heb daarnet een suggestie gedaan. Eerstdaags verwacht ik het advies van de VVSG. Dat kan de start zijn van de commissiewerkzaamheden.

De heer Bart Martens: Wat de integratie met het EPB-verslag betreft, dat verslag is, conform het decreet op de energieprestaties en het binnenklimaat, enkel van toepassing op nieuwbouw en vernieuwbouw. Dat geldt dus niet voor een gewone wijziging of een vergunning tot renovatie. Als het niet om een vernieuwbouw gaat, het bijna volledig strippen

van een woning, dan is daar geen EPB-verslag voor vereist. Bij de verkoop is er wel een energieprestatiecertificaat vereist, maar dat is natuurlijk iets heel anders dan een as-builtattest.

De heer Lode Ceyskens: U verwijst nu naar het strippen van een gebouw. U bent het dan toch met me eens dat het geen nieuwbouw is.

De voorzitter: Dat is vernieuwbouw. Daar is inderdaad een EPB-verslag voor nodig.

Als we de discussie aangaan, is het nuttig zelf na te gaan wat we allemaal in elkaar kunnen schuiven om de administratieve overlast voor de burger en voor degenen die moeten zorgen voor de keuringen en attesteringen zo beperkt mogelijk te houden. Naast de EPB-verslagen zijn er immers nog andere, zoals voor de aansluiting van de elektriciteit, gas, drinkwater. Bij sommige lokale besturen is dat attest ook vereist voor de aansluiting op de riolering.

Minister, we wachten dus op het advies van de VVSG. Bij de regeling van de werkzaamheden zullen we nagaan hoe we daarover een debat kunnen voeren.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Mercedes Van Volcem tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vergunning voor elektrische laadpalen - 1074 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, de elektrische auto is in Vlaanderen aan een opmars bezig. We lezen ook dat een dergelijke auto een van de ideale middelen is om zich in de stad te verplaatsen. In de steden leeft de vraag waar men die elektrische laadpalen moet installeren. Gaat het om straatmeubilair als men ze op openbaar domein installeert? Zijn ze al dan niet vergunningsplichtig? Als ze op privédomein worden geplaatst, wordt verwezen naar het bijzonder plan van aanleg of is de vraag of het om een verkaveling gaat of niet. Kunt u me daarover duidelijkheid verschaffen? Meestal zullen ze met privé-geld worden bekostigd, terwijl ze dikwijls op openbaar domein worden geplaatst. Wat is uw visie daarover? Wat zult u op korte termijn doen? Zult u de regelgeving aanpassen? Is het de bedoeling een stimulerend beleid te voeren?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Van Volcem, dankzij de recente aanpassingen aan het Vrijstellingenbesluit hebben we het probleem opgelost. In het verleden was er een lijst waarbij 'a contrario' alles wat niet letterlijk op die lijst stond, door sommigen als vergunningsplichtig werd beschouwd. Door het gebruik van verzamelbegrippen hebben we dat nu opgelost.

Het plaatsen van een elektrische laadpaal in de onmiddellijke omgeving van een woning is vrijgesteld. Een dergelijke constructie kan immers aanzien worden als een kleine tuinconstructie, naar analogie met een brievenbus of een lantaarn in de voortuin. Dat kan zowel over een residentiële woning als over een landbouw- of bedrijfswoning gaan. Deze vrijstelling is terug te vinden in artikel 2.1 van het Vrijstellingenbesluit.

Op het openbaar domein kan een dergelijke laadpaal beschouwd worden als een 'gebruikelijke aanheerigheid' van het openbaar domein. Men kan het vergelijken met een lantaarnpaal, een flitspaal, een parkeermeter. Het gaat over iets met een beperkt ruimtebeslag. Daarnaast blijft de wegbeheerder zijn rol vervullen om te waken over een oordeelkundige plaatsing.

Ik wil er wel duidelijk aan toevoegen dat die handelingen in geen van de twee gevallen in strijd mogen zijn met de stedenbouwkundige voorschriften, de voorschriften van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's), plannen van aanleg of verkavelingen. Ook bij een vrijstelling kunnen er gemeentelijke voorschriften zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Twee juristen op mijn dienst waren niet zeker. Uw antwoord is duidelijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■